

Εικών συμβολική κ' έκτροχιαστική.

φιλελεύθερο αέρα,
κι' από μια σ' Άλλη' ημέρα
δεν μπορούμε να λυθούμ
τα τα ζήτηματα,
και σαρβίλια να βρωθούμ
ε... δίχως χρήματα.

Δαι δαι χρημάτων. Έλεγε πρὸς Θεσσαλούς αγρότας
και ρέκτας πατριώτες,
κι' άνευ αὐτῶν οὐδέν ἐστί γενέσθαι τῶν θένοντων...
λοιπὸν μὴ μοιρορίζετε,
κι' εἰλα, καθὼς γνωρίζετε,
πηγαίνουμ εἰς τὸν βρόντον.

Σεε τὰ λέω νέτα σκέτα, και μὴ δείχνετε γολήν,
μὴν πολυστενίζετε,
και' στου βρόντου τὴν Σχολήν
μὴν παρασυγκάζετε.

Τὸν εἶδες τὸν Προϋπολογί, τὸν νέο Κυβερνήτη,
πῶς τάπε σπαζήτα, Χ
σωστέ και' τσικουράτα
τοῦ καθενὸς μορτζι;

Κι' ἔμαθε κάθε δυστυχῆς αγρότης και' βουκόλος
ζήτηματα καθὼς αὐτὰ πῶς λύνονται δυσκόλως,
και' μερικοὶ σάν ἄκουσαν νὰ λήη τὴν ἄλληθερα
κατεβασαν τὰ μούστρα των και' τούτ' ἀντικολοκώθηα.

Τὰδε λέγουμ μερικοὶ ποῦ τὸν ἄκουσαν ἐκεῖ.

Κι' εἶπαμε και' αὐτοὶ κι' ἔκτατοι:
κρῆμα ποῦ κι' ὁ Κρητικὸς
δεν ζήτη δημοσιότης
μὲ τὰ ψεφματα νὰ γίνη.

Κρῆμα ποῦ σ' αὐτὸ τὸ γὰλι
περιμένουμε νὰ βγάλη
λόγω κι' ὁ Λούτρετος πρῶτος
σάν ἀρχαῖος πατριώτης.

Και μὲ τὸν Κρῆτα, βρε παιδιὰ, δὲν ἔχουμε χαρὶ,
κρῆμα ποῦ ἄναμε γι' αὐτὸν μεγάλο πανηγύρι.

κρῆμα ποῦ δὲν μᾶς φούσκωσε μ' ἄντερα φουσκωμένα
σάν κι' ἄλλους, ποῦ μᾶς φούσκωναν σὲ χρόνια περασμένα.

Κρῆμα, καίμνε Κρητικέ... και' σὺ γὰρ μᾶς δὲν εἶσαι,
ἀφοῦ σάν χάλας ἀπορεῖς
και' τίποτο κόμπο δὲν μπορεῖς
νὰ λύσης εἴπε σβῶσε.

Ἐπροσμένεμ' εἶδω πέρα τῶσ' ἀπὸ τὸν Κρητικὸ,
γαῖα, κτήματα, παρῶ,
πλὴν μᾶς εἶπε καθαρὸ
πῶς χρειαζονται παραδῆς και' γιὰ τὸ γεωργικὸ.

Μπορεῖς και' σὺ, Προϋπολογί, νὰ πῆς ἀμέσως τώρα
γενέσθαι κῆπος τῆς Ἐδέμ και' τούτ' ἡ ψευροχώρα;
εἶδω σὲ θέλουμ οἱ Ρωμηροὶ και'νούρους νὰ παρήξῃ
και' μέγας θαυματοποιὸς και' μάχος νὰ γενῆς.

Μὲ χρόνο και' μὲ χρήματα
κι' ἔμας οἱ μποροῖμ λύνομε
εἰλα μᾶς τὰ ζήτηματα,
και' σὲ διευκολίνομε.

Ἔσαι τὰ λύνομε κι' ἔμας,
και' διόλου δὲν καινοτομάει,
ἀν γιὰ τὴν ἄναγγένησι φωνῆς γροβαρῆς
πῶς μᾶς χρειαζέται παρῆς και' καμπόσος καιρὸς.

Κι' ἀφοῦ και' σὺ δὲν εἰμπορεῖς ἀμέσως κι' ἄρον ἄρον
νὰ κάνῃς σάν ἀνορθωτὴς τὴν ἀπορον Ἑλλάδα
Παραδείσους ἀληθινῶν και' τόπον τὸν μακαρῶν,
τότε και' σὺ σάν ἔξυπνος γίνε ψευτοφυλάδα.

Κόψε τὸν λῆστον ψευτίας ἐντύπωσιν ν' ἀρίνης,
και' κάθε ρήτορος ψευτεῖα
μαλ' ἄλλως ἀμείψι τὴν
τῆς ψευτορωμομασίνης.

Κρῆμα κρῆμα ποῦ κι' αὐτὸς
φαίνεται πολὺ κούτσῶ
κι' ἔβη σάν ἀρὶ σὲ λίκουα.

Κρῆμα ποῦ παχούσης γῆς
ἀπελπίζει τοὺς μεταίους
εἰς ἡμέρας ἐκλόγης.

Κρήα κρήα ποῦ κι' ἐκεῖνος δὲν μὰς εἶπε σὲν Μεσσίας:

παῖδες Θεσσαλῶν, γένιτε
κάτοχοι κι' ἰδιοκτηταὶ
ζένης ἰδιοκτησίας.

Μὰρ νὰ γίνῃ ρεμπελὸ
σὲν κι' ἐκεῖνο τὸ καλὸ,
κάνετε κουδερνταλίγια.

Ὁ καθεὶς παικτὴν ἄς κρούσῃ,
ἐφοδος, παιδιὰ, γιοιοῦρα
μὲς στὸν ἄλλον τὰ τσιφλίγια.

Ἔως πότε θὰ παινεῖ
πᾶς ἀγρότης πολυτλήμων,
καὶ θὰ πέρη τὰ βουνὰ
δίχως νάει γαιοκτήμων;

Μὰρ, ἐμπρός μὲ τοὺς μορτίτας...
τούτους τοὺς ἰδιοκτήτας,
βρε παιδιὰ, τί τοὺς φυλάτε;
στὰ τσιφλίγια τὼν ἐλάτε.

Ὅλα θάλασσα καὶ νῆα,
μὰρ μὲ ροπαλα καὶ ζύλα,
κι' ἀνατέλλ' ἡμέρα μάχης.

Γιὰ τὴν δόξαν τῆς μητρὸς
ἀρπαξέ, Ρωμῆ, νὰ τρέφῃ,
κι' εὐλόνα κλέβε νάχρη.

Τέτοια πρόσωμε καθένας,
ὅπου σῶμας ἔχει φρίνας,
ὁ Πρωθυπουργὸς νὰ πῆ
γιὰ νὰ δώμει προκοπῆ.

Πλὴν ἐκεῖνος μ' ἄλλ' ἀντ' ἄλλον
μὰς ἐφούσωσε, παιδιὰ...
κέρνα τώρα, παπαδιά,
στενοκέφαλον μεγάλο.

Ὅλα πῆγαν τοῦ κακοῦ,
κι' ἄδικα κομπόσοι φίλοι
κρεμαστῆκασι στὰ χεῖλη
τέτοιου κουτο-Κρητικοῦ.

Κρήα ποῦ δὲν μὰς ἔφαλε τρελλοῦ παπᾶ Βαγγέλια,
κουβούλια μὲ τὰ κλήματα καὶ σουφουὺς μὲ καρβέλια.
Τὶ κρήα ποῦ δὲν ἔκανε κι' ὁ Κρητικὸς τὸν κόλακα
στὴν γῆν τὴν εἰσιβάλακα.

Τὶ κρήα ποῦ μὰς ἔφρασε χωρὶς ραχτὴν-λουκοῦμι,
δὲν εἶναι τίποτα κι' αὐτὸς ἐφάνη μὴ νοῦλα...
κρήα ποῦ τίσῃ φάγαμε βροχὴ μὲ τὸ τουλοῦμι,
κρήα ποῦ κῶταις ἔφραξε στὸ σπῆτι τοῦ Κοτούλα.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ γάλι κι' ἀπόπειρα μεγάλη.

Κι' εἶπε Ρωμῆικὴ φωνή: γιὰτὶ παζ' ογέλαμε,
καὶ τοῦτον τὸν Πρωθυπουργὸ, παιδιὰ, τί τὸν φυλάμει;
Αὐτὸς τὸ παραξίλωσε μὲς ἔφραξε τὸ μᾶτι,
κι' ἄς τὸν ἐκτροχιάσωμε στὸ ἄσμοιο τὸ γεινάτι,
κι' οὐτ' ἐν ἄς μὴν ἀφρώσωμε τοῦ Κρητικοῦ κομμάτι.

Θάνατος γιὰ τὸν Κρητικὸ,
ποῦ δὲν σκόρπισε χρυσάρι,
καὶ τὰ σῖκα λείει σῖκα
καὶ τὴν σάφην λείει σάφην.

Βάλτε σίδερα βαρελά
στὴ γραμμὴ γιὰ τὸν Λευτέρη,
ποῦ δὲν εἶδε καὶ δὲν ἔβρι
τὸν Ρωμῆων τὴν Λευθεριά.

Θάνατος στὸν Κρητικὸ,
ποῦ καθ' ἕλα κουτοφῆρεια,
καὶ γιὰ κρᾶτος λογικὸ
τὸ Ρωμῆικὸ τὸ πέρνει.

Θάνατος σ' αὐτόν, ποῦ λέει πῶς θὰ λείψουν τὰ ρουσφέτια,
ποῦ δὲν μοίρασε τσιφλίγια, ποῦ δὲν μοίρασε χοτζέτια.
θάνατος στὸν κουτομῶν, ποῦ μὰς λέει κολοκούθα
μὲς σὲ θυμὸ κακίνο,
κι' ἔχει τὴν κακὴ συνήθεια
ὑποσχέσεις νὰ μὴ δίνῃ.

Βάλτε σίδερα γιὰ τούτον, ποῦ μὰς κάνει πανηγύρια,
νὰ περάσῃ νὰ πιαστῇ,
καὶ σὲ πέτρας καὶ γεφύρια
νὰ κατακομματιαστῇ.

Βάλτε σίδερα γιὰ τούτον, ποῦ βαρὺ μὰς δείχνει γέρι,
κι' ἐκτροχιάσις ἄς γίνῃ γιὰ τῆς Κρήτης τὸν Λευτέρη,
ποῦ φωνάζει πῶς θὰ βάλῃ στὴν γραμμὴν τῆς εὐταξίας
ἐκτροχιασθέντα τόπον
μὲ συγχᾶς φρονοπληξίας
ἐμβροντῆτων δημακόπων.

Βάλτε σίδερα μεγάλα γιὰ τὸν Κρητὰ τὸν εὐθύη...
ἐκλογεῖ δὲν προσκυεῖ,
καὶ τὰ πατριά μὰς ἔφη
προφανῶς περιφρονεῖ.

Ἄς θανατώσωμε αὐτὸν
ὡς Κυβερνήτην περιτόν.
Αὐτὸς μὲ τὴν Ἀνορθωσι θὰ μὰς τὴν παῖζῃ Χιωτικῇ,
κι' οἱ λόγοι τοῦ μὰς φαίνονται παράξενοι κι' ἀλλοιωτικοί.

Θάνατον καταγνώσωμε καὶ τούτου τοῦ σωτήρος,
ποῦ σὲ κουβένταις κουτοφυροῦ τὸσον ἐφάνη στεφρος.
Αὐτὸς δὲν παραφρίνασε γιὰ τὰ δικά μὰς δικηα,
αὐτὸς δὲν μὰς ἐμοίρασε χοτζέτια καὶ τσιφλίγια,
αὐτὸς μὲ τῆς ἀλθῆσαις τοῦ μὰς ἔγινε ταμπουρι,
αὐτὸς τῆς Ἀνορθώσεως μὰς ἐβγαλε τάγυβρι.

Σίδερα λοιπὸν γιὰ τούτον
νὰ περάσῃ νὰ πιαστῇ,
πρὶν νὰ χάσουνε τὸν νοῦ των
οἱ σωτήρες οἱ σωστοί.

Θάνατος εἰς τὸν Κρητικὸ, κι' ἄς τὸν λεν τσολμάδες ποῦς εἶ
ποῦρι, ποῦρι, ποῦρι, ποῦρι,
ποῦ τὸ κούτελο κι' ἡ μούρη;

Τέτοια φωνάζει μὴ φωνῆ, ποῦ τὴν ἀκούς καὶ φρίταις,
πλὴν, Περικλέτα, μὴ κομοῦ,
καὶ φάλε τώρα μετ' ἐμοῦ;
ἀνέστη νῦν ἐκ τῶν νεκρῶν ὁ νέος Κυβερνήτης,
τὸν θάνατον πατήσας
κι' ἔμας εὐχαριστήσας.
Ζωὴν δὲ χαρισάμενος φιλελευθέρους πᾶσι,
καὶ τὸρᾶ στὴν πρωτεύουσα καλῶς νὰ μὰς κομπιᾶ.

Καὶ κερῆσαις κομμάτιας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελαίς.

Νέον Ἡμερολόγιον Μικροασιατικόν,
ἐν Σάμῳ τῶρα τυπωθέν, Ἐλένης τῆς Σβορώνου,
ὄλης λαμπρᾶς ἀνάμειστον καὶ καλλιτεχνικόν,
κι' ἀλθῆναι πολῦτιμον ὄρθρον τοῦ νέου γένου.